

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBA

Mazā Pils iela 1, Rīga, LV-1050
Tālr. 67226536, fakss 67212241
e-pasts: lps@lps.lv
www.lps.lv

Nod. maks. kods: LV40008020804
Nor. kods LV53UNLA0001001700906
AS "SEB banka"
kods UNLALV2X

Rīga

27.06.2013. Nr. 0620131416/A952

Uz TAP VSS-730

Vides aizsardzības un reģionālās
attīstības ministrijai

*Par likumprojektu „Ūdenssaimniecības
pakalpojumu likums”*

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) ir izvērtējusi un nesaskaņo VSS-730, likumprojektu „Ūdenssaimniecības pakalpojumu likums”, jo ir būtisks iebildums par likumprojekta gatavības pakāpi, vispārēji iebildumi par likumprojektā konceptuāli neatrisinātiem jautājumiem un konkrēti iebildumi likumprojekta pantiem, daļām, punktiem.

LPS lūdz papildus LPS izteiktajiem iebildumiem izvērtēt Ventspils pilsētas rūpīgi sagatavotos priekšlikumus likumprojektam ar attiecīgiem komentāriem, kā arī uzaicināt uz starpinstitūciju sanākumi Ventspils pilsētas pārstāvjus. Skat., lūdzu, 1. pielikumu.

Konceptuāli iebildumi:

1. Likumprojekta nosaukums „Ūdenssaimniecības pakalpojumu likums” apskata tikai ūdenssaimniecības daļu – „ekonomisku centralizēto ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu lietošanu”. Nosaukums jāprecizē redakcijā „**Centralizēto** ūdenssaimniecības pakalpojumu likums” vai tas būtiski jāpapildina.
2. Likumprojekts vienpusīgi veidots pakalpojuma sniedzēju interesēs.
3. Nav pievērsta atbilstoša uzmanība likumprojektā **definētajai valsts institūciju un pašvaldību kompetencei**, jo šī likumprojekta izdošanas galvenais mērķis ir novērst pašvaldībās pastāvošās ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas un lietošanas kārtības atšķirības, ar valsts normatīvo aktu palīdzību definējot **vienotu kārtību visā valstī**, pašvaldību kompetencē atstājot tās funkcijas, kas jau ir definētas likumā „**Par pašvaldībām**”, kā arī tiesības izdot saistošos noteikumus vai pieņemt attiecīgus lēmumus attiecībā uz jautājumiem, kuriem nav iespējams noteikt vienotas prasības, piemēram, noteikt pašvaldībā esošo ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju aizsardzības noteikumus, tai skaitā pieļaujamās piesārņojošo vielu koncentrācijas notekūdeņos, atkarībā no sadzīves notekūdeņu attīrīšanas iekārtu tehnoloģijas.

4. Nav pievērsta atbilstoša uzmanība **likumprojekta un uz likumprojekta pamata izdodamo Ministru kabineta noteikumu būtībai un saturam**, jo likumprojekts nenosaka visbūtiskākos jautājumus:
- a. joprojām nav skaidrs un nepārprotams piederības (atbildības) par ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu ekspluatāciju un uzturēšanu robežas definējums starp pakalpojumu sniedzēju un pakalpojumu lietotāju – tai ir jābūt noteiktai valsts līmenī, definētai konkrētai vietai un pēc iespējas visām patērētāju grupām vienādi;
  - b. nav skaidrs un nepārprotams ūdenssaimniecības pakalpojumu komercuzskaites atrašanās vietas definējums, tātad kur atrodas komercuzskaites mēraparāts – visas mājas ievadā vai lietotāja dzīvoklī (skatīt arī anotācijas 4. punktu par komercuzskaites mēraparāta uzstādīšanu, pēc kura noprotams, ka dzīvoklī, kas jau ir lietotāja sistēmā);
  - c. nav definēta vienota pakalpojumu uzskaites kārtība – pakalpojumus uzskaita tikai pēc komercuzskaites mēraparātu rādījumiem (normu izslēgšana), nosakot pārejas periodu mēraparātu uzstādīšanai arī dzīvokļos patēriņu sadalei starp dzīvokļu īpašumiem daudzdzīvokļu dzīvojamo māju gadījumos;
  - d. iztrūkst vienotas prasības ūdens patēriņa uzskaitē un sadalei starp kopīpašumā dzīvojošiem lietotājiem, kā arī blakus lietotājiem, atbildība par šīs sadales godīgumu, jo, piemēram, **„Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums”** neizslēdz iespēju pakalpojumu līgumus slēgt nevis ar pārvaldnieku, bet gan pa tiešo ar pakalpojumu sniedzēju.

Minētie visbūtiskākie jautājumi ir jāatrisina likumprojektā, vai arī tiem ir jābūt noteiktiem ar Ministru kabineta noteikumiem, kuru projekts/i sagatavojams/i un virzāms/i vienlaicīgi ar likumprojektu. Pretējā gadījumā ir grūti uztvert likumprojekta izdošanas mērķi un būtību. Atsevišķi jautājumi skar arī citu spēkā esošu normatīvo aktu pārskatīšanu un normu saskaņošanu, lai nerastos pārpratumi to piemērošanā. **Arī tie virzāmi vienotā paketē ar likumprojektu.**

5. Likumprojekts ir jāpapildina ar terminiem *ūdenssaimniecības objekts* un *pieslēgums/objekta pieslēgums centralizētajai ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmai*, lai nepārprotami ir skaidrs, kādi pienākumi un tiesības attiecībā uz pieslēgumu izbūvi, izveidi un pieslēgšanos ir attiecināmi uz ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzēju un kādi - uz pakalpojumu lietotāju. Konceptuāli ir atbalstāma šādu pieslēgumu veicināšana no pakalpojumu sniedzēju (pašvaldības) puses, taču būtiski ir noteikt mehānismu, kas notiek tad, ja pakalpojumu lietotājs (faktiski jau tas

nav lietotājs, kamēr nav pieslēdzies pie centralizētajiem pakalpojumiem) neizpilda vai objektīvu apstākļu dēļ nevar pieslēgties pie centralizētajiem tīkliem, ja tāda iespēja tam tiek dota, – šāds nosacījums no likumprojekta pēdējās versijas ir izslēgts. Līdz ar to nav saprotams, kādā veidā pakalpojumu sniedzēji izpildīs likumprojekta 11. panta pirmās daļas 6) punkta pienākumu.

6. Likumprojekta termini saskaņojami ar citu normatīvo aktu terminiem, piem., ar dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu, dzīvokļa īpašuma likumu u.c.
7. Jāpilnveido likumprojekta pārejas noteikumi, ņemot vērā pastāvošās atšķirības starp dažādu Latvijas pašvaldību ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegtajām sistēmām, lai likumprojektā paredzētās normas tiktu realizētas praksē.

Konkrēti iebildumi:

1. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 1) punktu, kurā nav noteikta situācija, kad var saņemt vienu no pakalpojuma veidiem (ūdensapgādi vai kanalizāciju).
2. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 4) punktu, jo tajā nav skaidri un nepārprotami definēta ūdenssaimniecības pakalpojumu komercuzskaites atrašanās vieta, kā arī nav noteikts, kam pieder tā ievada daļa, kas ir no ielas līdz mēraparātam.
3. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 5) punktu, jo likumprojektā sniegtais decentralizēto kanalizācijas pakalpojumu definējums ir norobežojams no šķidro atkritumu definējuma, kas sniegts likumā „Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu” – „1.1.3. šķidrie sadzīves atkritumi - jebkuri dzīvojamās un publiskās ēkās sadzīvē radušies atkritumi, kas ir šķidrā agregātstāvoklī, tajā skaitā notekūdeņi, izņemot bīstamos atkritumus”. Turklāt pantā ietvertais jēdziens „komunālie notekūdeņi” neatbilst citos tiesību aktos lietotajiem jēdzieniem (sabiedriskie pakalpojumi, pakalpojumi kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, pamatpakalpojumi), kas tiesību normu piemērošanā var radīt nepamatotas un nevajadzīgas interpretācijas. Priekšlikums: svītrot likumprojekta 1. panta piekto punktu, jo šobrīd saskaņā ar likuma „Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu” tiesību normām Likumprojektā definētie decentralizētie kanalizācijas pakalpojumi ir šķidrie sadzīves atkritumi, vai veikt grozījumus likumā „Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu”, norādot, ka šķidrie atkritumi ir notekūdeņi, kā arī sniegt definējumu jēdzienam „komunālie notekūdeņi”.
4. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 7) punktu un 12. panta (1) daļas 1) punktu, jo likumprojektā tiek paredzēts, ka komercuzskaites mēraparāts ir pakalpojuma sniedzēja īpašumā esošs ūdens daudzuma un notekūdeņu daudzuma skaitītājs (1. panta 7) punkts), savukārt 12. panta (1) daļas 1) punktā noteikts, ka

komercuzskaites mēraparātu uzstādīšana notiek par pakalpojuma lietotāja finanšu līdzekļiem. Kā arī Likumprojektā netiek risināts gadījums, kad ir izstrādājams projekts komercuzskaites mēraparāta uzstādīšanai un komercuzskaites mēraparāta mezgla izveidošanai, kas ietver ne tikai izdevumus par tehnisko projektu sagatavošanu, bet arī darbības, kuras saistītas ar citas personas īpašumā esošu mantu. Kā arī netiek risināts gadījums, kad komercuzskaites mēraparāta vai mezgla izveidošana tiek kavēta vai nav iespējama.

Priekšlikums: Likumprojekta 1. panta 7) punktu izteikt šādā redakcijā: „7) komercuzskaites mēraparāts – pakalpojumu lietotāja īpašumā esošs ūdens daudzuma vai notekūdeņu daudzuma skaitītājs, kas ir uzstādāms komercuzskaites mēraparāta mezglā vietējās pašvaldības noteiktajā kārtībā un tiek izmantots norēķinu veikšanai par ūdenssaimniecības pakalpojumu”. Likumprojektā paredzēt, ka pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs izmantot tā rīcībā esošos finanšu resursus komercuzskaites mēraparātu uzstādīšanai, iekļaujot izdevumus pakalpojuma lietotāja rēķinā, saskaņā ar savstarpējo vienošanos. Svītrot Likumprojekta pārejas noteikumu 3. punktā vārdu kopu „Komercuzskaites mērierīces verificēšanas periodam beidzoties, jaunu ierīci ierīko pakalpojumu sniedzējs.”

5. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 8) punktu, pirmkārt, tāpēc, ka tajā kā pakalpojumu sniedzējs minēts „komersants, pašvaldība vai tās iestāde”, un 4. pantu un tā (1) apakšpunktu „atbilstoši normatīvajiem aktiem par publisko iepirkumu izvēlētais komersants”, jo likumprojektā vispār nav minētas pašvaldības SIA (kas nav pašvaldības iestāde), daudzviet tās ir vienīgais komunālo pakalpojumu sniedzējs teritorijā un iepirkuma procedūra tām nav piemērojama, otrkārt, punkts neatrodas, pēc alfabēta skatoties, atbilstošā vietā.
6. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 10) punktu, kurā minēts tikai viens no sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojuma sniedzējiem - komersants - pretēji likumprojekta 4. un 5. pantā noteiktajam, ka tos var sniegt gan komersants, gan pašvaldība, tās iestāde.
7. Iebilstam pret 1. panta „Likumā lietotie termini” 11) punktu, jo likumā „Par pašvaldībām” nav noteikts pašvaldību pienākums organizēt gruntsūdens līmeņa pazemināšanu, kā arī pasaules praksē tiek rasti jauni risinājumi lietusūdens novadei, pretēji punktā norādītajai tā novadei centralizētajās kanalizācijas sistēmās.
8. Iebilstam pret 2. panta „Likuma mērķis” pirmo teikumu „Likuma mērķis ir veicināt ekonomisku centralizēto ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu lietošanu”, jo tas vienpusēji ir vērsts tikai uz pakalpojuma sniedzēja ekonomisko izdevīgumu. Netiek minēta pakalpojumu kvalitāte, tiek piemirsts pakalpojumu lietotājs un tā

ekonomiskais izdevīgums. Pasaules praksē rodami daudzi citi, piem., ekoinženierijas, risinājumi kvalitatīvai ūdensapgādei un notekūdeņu attīrīšanai. Pilsētu sarūkšanas apstākļos, kas strauji notiek arī Latvijā, būs jāmeklē jauni risinājumi efektīvai ūdensapgādei un kanalizācijai, mazinot lielo centrālo sistēmu lomu.

9. Iebilstam pret 3. pantu un tā (2) daļu, kurā rodamas norādes tikai par dzīvojamo māju ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem, tādējādi noprotams, ka likumprojekts neattiecas uz ūdens pakalpojumiem iestādēm, birojiem, ražošanas objektiem u.c.
10. Iebilstam pret II nodaļu „Ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas nodrošināšana” ar diviem pantiem un to kārtību, jo, pirmkārt, nepieciešams jauns pants, kurā skaidri tiek noteikti visi ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzēji, otrkārt, atbilstoši loģikai jāmaina vietām 4. un 5. pants, jāprecizē to nosaukumi atbilstoši to daļu un punktu tematikai, treškārt, skaidri jānodala publisko iepirkumu ceļā izvēlēta komersanta pakalpojumi no pašvaldības, tās iestādes un pašvaldības SIA ūdenssaimniecības pakalpojumu nosacījumiem.
11. II nodaļu „Ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas nodrošināšana” ar diviem pantiem un IV nodaļu „Ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšana” ierosinām apvienot.
12. 4. pantā būtu jāapvieno (1) un (3) daļa.
13. 4. un 5. pantā jāprecizē, vai starp komersantu un pašvaldību jābūt gan noslēgtam līgumam [4. p. (1)], gan jābūt pieņemtam pārvaldes lēmumam [5. p.] un kas ir augstākā statusā – lēmums vai līgums (vai pārvaldes lēmums par komersanta sniedzamajiem pakalpojumiem, teritoriju, maksu tiek pieņemts pirms iepirkuma procedūras). Diskutējams, vai ir pamats pašvaldībai slēgt līgumu ar komersantu, jo saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām” pašvaldība organizē komunālos pakalpojumus.
14. Iebilstam pret 5. pantu, jo zem dotā panta virsraksta „Pašvaldības sniegtie ūdenssaimniecības pakalpojumi” tā tekstā tiek ietverts „publisko iepirkumu rezultātā izvēlēts komersants”, tādējādi publisko iepirkumu rezultātā izvēlēta komersanta darbība tiek pieskaitīta „pašvaldības sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem”. Punktā nav minētas pašvaldības SIA.
15. 7. panta (3) daļā nav konkretizēts „ pašvaldības lēmums par jaunas teritorijas apbūvi”, kā tas saistās ar teritorijas attīstības plānošanas nosacījumiem, projektēšanu, kurā brīdī tas pieņemams. Ieteikums svītrot, jo teritorijas apbūves prasības tiek noteiktas citos normatīvajos aktos, vai rast sasaisti ar tiem. Primāri pašvaldībai sava politika ūdenssaimniecības jomā būtu jānosaka pašvaldības ilgtspējīgas attīstības stratēģijā – politika attiecībā uz centralizētās ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas ierīkošanu vai citiem risinājumiem jaunās apbūves teritorijās, tāpat attiecībā uz

centralizētās ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas ierīkošanu vai citiem risinājumiem esošās apbūves teritorijās.

16. Iebilstam pret 7. panta (4) daļu par finansējuma piešķiršanu no pašvaldību budžeta objektu pieslēgumu izbūvei, jo, pirmkārt, reizē ar šī likumprojekta izstrādi vienotā paketē jāmaina esošā likumdošana attiecībā uz pašvaldību finanšu ieguldījumu privātā īpašumā, otrkārt, finansējumam iespējami vairāki avoti, tai skaitā valsts budžets, ES fondu līdzekļi, treškārt, nav sasaistes ar likuma terminoloģiju (ievads, mezgls, mēraparāts), ceturtkārt, pašvaldības līdzfinansējuma piešķiršanas kārtība būtu jānosaka pašvaldības saistošajos noteikumos.
17. 7. panta (3) un (5) daļā ir nekorekts termina „pašvaldība” lietojums, jo saistošos noteikumus atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 43. pantam izdod pašvaldības dome.
18. Iebilstam pret 7. panta (5) daļu, jo maksimāli pieļaujamā piesārņojošo vielu koncentrācija notekūdeņos jānosaka nevis pašvaldībai, bet valsts normatīvajos aktos, tie nevar atšķirties katrā pašvaldībā.
19. 7. panta (8) daļā nav noteikts, kas nodod lietus ūdeņus, kā arī tajā norādīta vienpusējā prakse lietusūdeņu novadei centralizētajā kanalizācijas sistēmā.
20. Iebilstam pret 8. pantu „Ministru kabineta kompetence” un tā deleģējumu izdot 5 jaunus Ministru kabineta noteikumus. Pirmkārt, izvērtējama 5 jaunu noteikumu izstrādes pamatotība, otrkārt, ja pārejas noteikumos norādīts, ka Ministru kabinets sešu mēnešu laikā no likuma spēkā stāšanās brīža izdod minētos noteikumus, tad uz attiecīgo likumprojekta izstrādes brīdi tiem jābūt izstrādātiem projekta stadijā un jāvirza vienotā paketē.
21. Iebilstam pret 8. panta (1) daļu, jo saskaņā ar likumprojekta 7. panta noteikumiem vietējā pašvaldība izdod saistošos noteikumus par pakalpojumu sniegšanas un lietošanas kārtību tās administratīvajā teritorijā. Savukārt saskaņā ar likumprojekta 8. panta pirmo daļu arī Ministru kabinets izstrādā, ievērojot tiesību aktu hierarhiju, augstāka juridiskā spēka tiesību aktu, kas nosaka pakalpojuma sniegšanas un lietošanas kārtību. Līdz ar to ir konstatējama divu normatīvo aktu izdošana par vienu un to pašu priekšmetu. Ja noteikumus paredzēts izstrādāt kā „jumta” normatīvo aktu vai vietējo pašvaldību saistošo noteikumu paraugu, kas pēc tam ir papildināms, ievērojot katras pašvaldības specifiku, tad tas būtu uzreiz jānorāda, kā, piemēram, tas ir gadījumā ar pašvaldības komercsabiedrību statūtu paraugu. Priekšlikums norobežot Ministru kabineta pilnvaru apjomu no vietējo pašvaldību pilnvaru apjoma normatīvā akta izstrādes jomā.
22. Iebilstam pret 8. panta (2) daļu, jo tajā tiek norādīts, ka „pakalpojumu lietotāji norēķinās par saņemtajiem pakalpojumiem

pēc kopējo ūdens patēriņu uzskaitošā komercuzskaites mēraparāta rādījumiem...". Šajā punktā tiek īpaši uzsvērts, ka norēķini ir pēc kopējā ūdens patēriņa uzskaitošā komercuzskaites mēraparāta. Jānorāda, ka šāda uzsvērums lietošana liek aizdomāties, ka norēķinos varētu pastāvēt arī tādi komercuzskaites mēraparāti, kas neveic kopējā ūdens patēriņa uzskaiti, kas ir pretrunā normatīvā akta mērķim un jēgai. Priekšlikums svītrot likumprojekta 8. panta otrā punkta vārdu kopu „*kopējo ūdens patēriņu uzskaitošā*”.

23. 9. panta (1) daļā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai nav noteikts termiņš, līdz kuram jāizstrādā ieteikumi pašvaldības saistošo noteikumu izstrādei, lai pašvaldības varētu izstrādāt un savlaicīgi pieņemt saistošos noteikumus.
24. Iebilstam pret 10. panta (1) daļu, jo, pirmkārt, likumprojekta 10. panta pirmajā daļā tiek norādītas pakalpojuma līguma puses, sniedzot arī skaidrojumu par vietniecības attiecībām. Proti, vietniecības attiecības tiek risinātas citos normatīvos aktos - Civillikums, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums, Dzīvokļa īpašuma likums. Līdz ar to būtu izvērtējams, vai šajā likumprojektā ir nepieciešams sniegt vietniecības attiecību skaidrojumu. Priekšlikums: svītrot 10. panta pirmajā daļā vārdu kopu „vai pakalpojumu lietotāji, kurus pārstāv pilnvarotā persona”. Otrkārt, teksts aiz vārda „pakalpojumus” jāpapildina vēlreiz ar vārdu „pakalpojumu”.
25. Nav saprotams, kas tiek domāts ar 10. panta (2) daļu, jo, piemēram, Dobeles novadā praksē ir vairāki gadījumi: t.sk. pakalpojumu sniedzējam ir līgums ar katru dzīvokli (pagastos), ar apsaimniekotāju vai dzīvokļu īpašnieku biedrību, kurai ir savs konts bankā.
26. 10. panta (3) daļā tiek atrunātas saistību saglabāšanās tikai komersanta statusa izmaiņu gadījumā.
27. 10. panta (2) un (4) daļā ir konstatējama tiesību normu kolīzija starp 10. panta otro, ceturto daļu un 3. panta otro daļu. Ja likumprojektā tiek paredzēts, ka daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašuma īpašnieks var būt lietotājs, tad automātiski piegādātā pakalpojuma sadale gulstas uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja pleciem, kas, jānorāda, saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma noteikumiem ir dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbība. Turklāt, ja vēl tiek norādīts, ka, mainot atbildības dalījumu, šīs darbības tiek pārkvalificētas par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu, tad obligāti ir veicami grozījumi arī sabiedrisko pakalpojumu maksājumu aprēķina metodikā, lai ietvertu izdevumus, kas saistīti ar iekšējā ūdensvada ekspluatāciju un ūdens zudumiem, kā arī jāveic grozījumi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā, pieļaujot dzīvokļu īpašniekiem tiesības konkrēti šo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību nodot citai personai, kas nav mājas

pārvaldnieks, proti, vienlaicīgi pieļaujot situāciju, ka māju pārvalda vairākas juridiskas personas. Papildus jānorāda, ka nav skaidra arī kārtība, kādā veidā darbosies šis īpaši atvērtais norēķinu konts, jo saskaņā ar šī brīža regulējumu dzīvokļu īpašnieku kopība nav uzskatāma par juridisku personu, bet tikai par personu kopumu, kurš nav tiesīgs piedalīties civiltiesiskajās darbībās, jo tam trūkst tiesībspējas un rīcībspējas, kā arī rada administratīvus izdevumus tā uzturēšanā. Savukārt citāds atbildības dalījums starp pakalpojumu sniedzēju un lietotāju ir atstājams kā brīvas gribas izpausmes komercdarījums, kas ietilpst pakalpojuma sniedzēja vadības institūcijas kompetencē. Priekšlikums svītrot likumprojekta 10. panta otro daļu. Svītrot Likumprojekta 10. panta ceturtās daļas teikumu „Ja sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu lietotājs ir vienojušies par citādu atbildības dalījumu, tad ar to saistītie pakalpojumi uzskatāmi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu.”

28. 11. panta (1) daļas 6. punktā noteiktais termiņš par pieslēgumu nodrošināšanu 3 gadu laikā no attiecīgo sistēmu nodošanas ekspluatācijā nesaskan ar ES fondu projektu prasību par 5 gadu termiņu un ar 7. panta 3. daļas nosacījumiem, kuros noteikts, ka pašvaldība pieņem attiecīgu lēmumu par ūdensapgādi un kanalizāciju jaunas apbūves gadījumā, šādos objektos reāla apbūve var būt pēc 5 vai 10 gadiem.
29. Iebilstam pret 12. panta (1) daļas 1) punktu par pienākumu pakalpojumu lietotājam izbūvēt komercuzskaites mezglu, jo iespējami gadījumi, kad pakalpojumu lietotājs to nevar izdarīt.
30. Iebilstam pret 12. panta (1) daļas 6) punktu, jo lietus notekūdeņu novadīšana centralizētajā kanalizācijas sistēmā līdz šim nav atbalstīta - kā neatbilstoša labas apsaimniekošanas prakses nosacījumiem, jo piesārņo notekūdeņus ar naftas u.tml. produktiem, kuru atdalīšanai nepieciešama specifiska attīrīšana. Nopietni apsverams, vai tagad tai jābūt kā obligātai pakalpojuma sastāvdaļai ar atsevišķu skaitītāju.
31. Iebilstam pret 13. pantu „Lietošanas tiesību aprobežojumu saskaņošana ar zemes īpašnieku” pēc būtības un pret tā (1) daļu, jo tajā dotas ekskluzīvas tiesības pakalpojuma sniedzējam atsavināt vai iznomāt sev par labu zemes vienību ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu ierīkošanai uz īpašnieka zemes.
32. Iebilstam pret 13. panta (3) daļu. Uzskatām, ka nav nodibināmi īpašuma lietošanas ierobežojumi (servitūti) par labu pakalpojuma sniedzējam bez atbilstošas kompensācijas zemes īpašniekam.
33. Iebilstam pret 13. panta (4) daļu un tās apakšpunktiem, ka ar nekustamā īpašuma objekta (zemes) īpašnieku nav jāsaņā centralizētas ūdensapgādes vai kanalizācijas sistēmu izbūve

norādītajos gadījumos, jo nav salīdzināma saskaņošana ar informēšanu par būvniecības uzsākšanu;

- 1) punktam, ja tas paredzēts teritorijas plānojumā, detālplānojumā, arī lokālplānojumā,
- 2) punktā nepieciešams precizēt, kas ir ceļa robežas, kādas aizsargjoslas robežās notiks darbība,
- 3) punktā jānorāda, uz kāda pamata pašvaldība atzīst un kādā veidā atzīst (vai jāpieņem domes lēmums, lai informētu par būvniecības uzsākšanu?), ka sabiedrības interesēs jauna ūdenssaimniecības objekta ierīkošana vai esošā objekta daļas izmantošana nav iespējama bez šīs zemes izmantošanas,
- 4) punktā arī gadījumā, ja ūdenssaimniecības objekta aizsargjosla palielinās ne vairāk kā par 10%, tas atstāj ietekmi uz īpašnieka zemes izmantošanu un tās vērtību.

34. Iebilstam pret 13. panta (5) daļu, jo likumprojektā piedāvātais tiesiskais mehānisms būvdarbu saskaņošanai varētu būt pārlietu apgrūtināošs pakalpojumu sniedzējam, kuram nav atbilstošu resursu un pieredzes dzīvokļu īpašnieku kopsapulču sasaukšanai un lēmumu pieņemšanai. Iespējams, ka šādu lēmumu sagatavošana un pieņemšana varētu būt daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieka kompetence, ja viņam ir dotas attiecīgas pilnvaras. Priekšlikums: aizstāt Likumprojekta 13. panta piektajā daļā vārdu kopu „saskaņojama ar daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašniekiem, kuri pārstāv vairāk nekā pusi no visiem dzīvokļu īpašumiem” ar vārdu kopu „saskaņojama ar daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieku, ja viņam ir attiecīgās pilnvaras”.
35. Iebilstam pret 13. panta (6) daļu, jo pakalpojumu sniedzējam jāatlīdzina zemes īpašniekam par zemes lietošanas tiesību izmantošanu ne tikai gadījumos, kad tiek ierīkoti jauni objekti vai veikta objekta rekonstrukcija palielinot aizņemtās zemes platību. Zaudējumi rodas arī esošo sistēmu un to aizsargjoslu uz īpašnieka zemes gadījumos.
36. Iebilstam pret 14. pantu, kurā noteikts, ka pakalpojumu sniedzējs zemes īpašniekam uz rakstveida vienošanās pamata izmaksā vienreizēju samaksu saskaņā ar šī likuma prasībām, ja rekonstrukcijas rezultātā palielinās aizņemtā zemes platība, zemes īpašniekam radot pastāvīgus lietošanas tiesību aprobežojumus. Jārisina kompensācijas mehānisms arī jaunu tīklu ierīkošanas gadījumā un gadījumos, kad uz īpašnieka zemes ir esošie ūdensapgādes un kanalizācijas tīkli un to aizsargjoslas. Jautājums par kompensācijām zemes īpašniekam jārisina kompleksi, skatot visus inženiertīklus un to aprobežojumus.
37. Iebilstam pret 15. panta 3) punktu, jo, lai zemes īpašnieks sakārtotu savu īpašumu, to atbrīvojot no pakalpojuma sniedzēja (komersanta, pašvaldības, tās iestādes) objekta, tīkliem, tam jāizstrādā

ekonomiskais pamatojums un par saviem līdzekļiem jāveic ūdenssaimniecības objektu pārvietošana, kas nav adekvāta prasība, īpaši attiecībā uz ekonomisko pamatojumu.

- 38.Iebilstam pret 15. panta 4) punktu, jo zemes īpašniekam nevar uzlikt par pienākumu nodrošināt iespēju pakalpojumu sniedzējam piekļūt „ēkā esošajiem ūdenssaimniecības objektiem”, ja runa ir par zemes, ne ēkas īpašnieku.
- 39.Iebilstam pret Pārejas noteikumu 3. punktu, kurā noteikts, ka komercuzskaites mēraparāta uzstādīšanas termiņš nepārsniedz 4 gadus no likuma spēkā stāšanās, jo tas ir pretrunā ar 1. panta 7) punktu, kurā norādīts, ka komercuzskaites mēraparātu uzstāda komercuzskaites mēraparāta mezglā, tādējādi vispirms ir jāizveido komercuzskaites mēraparāta mezgls, kā arī, ka komercuzskaites mēraparāts ir pakalpojuma sniedzēja īpašums. Priekšlikums svītrot Likumprojekta pārejas noteikumu 3. punktā vārdu kopu „*Komercuzskaites mērierīces verificēšanas periodam beidzoties, jaunu ierīci ierīko pakalpojumu sniedzējs.*”

Pielikumā:

Ventspils pilsētas Priekšlikumi un komentāri likumprojektam „Ūdenssaimniecības pakalpojumu likums” – 28 lpp.

Priekšsēža p.i.

Olga Kokāne

01.07.2013. 8:24

3028

Gunta Lukstiņa 67508521, 29188535

gunta.lukstina@lps.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu